

THE

HISTORY

OF

THE

UNITED STATES

OF

AMERICA

IN

1800

1800

1800

1800

1800

1800

1800

1026c

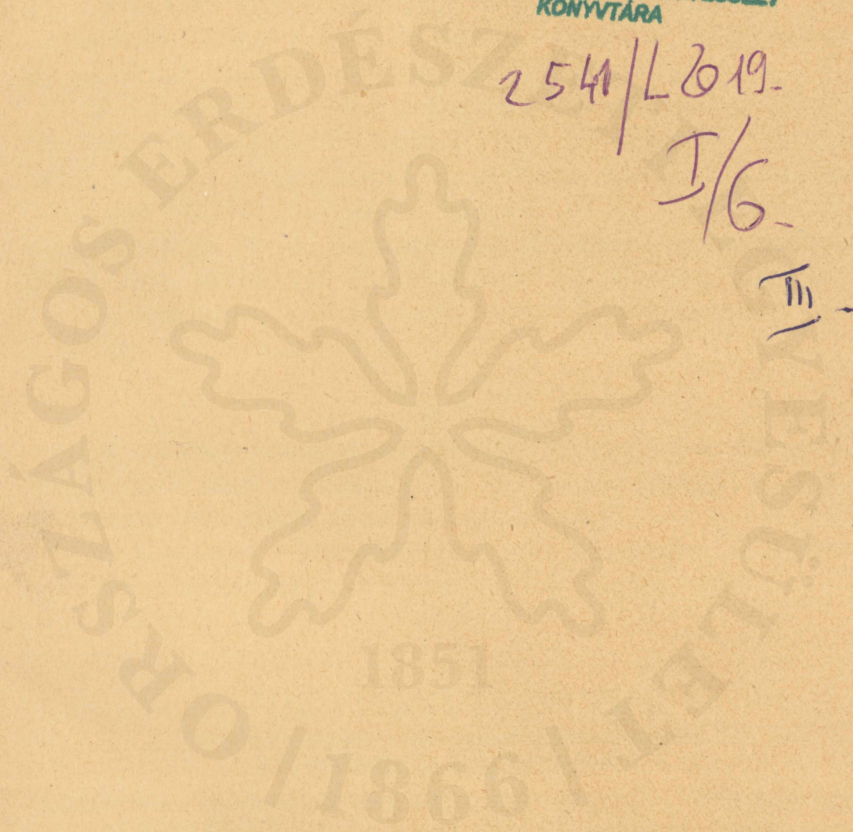

OEE Könyvtár
Áll.Ell. 2019

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
KÖNYVTÁRA

254/L2019.
I/6.

III.

A 30 napi határidő eltelte után a bizottság a jelentkezők felvétele kérdésében újabb 30 napon belül határoz. A bizottság az olyan jelentkezőket, akik kétséget kizáró módon igazolják, hogy a kamara tagjaira e törvényben előirt feltételeknek megfelelnek, a kamarába felvenni tartozik; a meg nem felelőket és kétségeseket pedig indokolt végzéssel elutasítja. Az elutasított kérvényező kérelmét csak a véglegesen megalakuló kamara előtt újíthatja meg.

A bizottság elnöke a tagként felvett mérnököket, ha számuk legalább százra rúg, további 30 napon belül alakuló közgyűlésre hívja össze, amely a kamara végleges választmányának tagjait és a tisztviselőket megválasztja és a kamara működésének megkezdése érdekében szükséges intézkedések kérdésében határoz.

A végleges választmány megválasztásával a bizottság megbízása megszűnik.

E törvény hatálybalépésének, valamint a kamara megalakulásának időpontját a kereskedelemügyi m. kir. miniszter rendeleti úton állapítja meg.

E törvényt a kereskedelemügyi miniszter az érdekelt társmiszterekkel egyetértőleg hajtja végre.

XVIII. TÖRVÉNYCIKK

az erdészeti igazgatásról.

(Kihirdetése elrendeltetett 1923. évi április hó 21-én. — Kihirdettetett az »Országos Törvénytár«-ban 1923. évi április hó 25-én.)

I. FEJEZET.

Az erdészeti igazgatás szervei.

1. §.

Az erdők fenntartásához, — új erdők telepítéséhez, — valamint az okszerű erdőgazdaság biztosítá-

sához, és általában az állam erdőfelügyeleti jogának gyakorlásához fűződő erdőgazdasági érdekek szolgálatát:

- a) alsó fokon a m. kir. erdőhivatalok, —
- b) középső fokon a m. kir. erdőigazgatóságok, —
- c) felső fokon a m. kir. földművelésügyi miniszter látják el.

2. §.

A földművelésügyi miniszter az erdészeti ügyek legfelső hatósága, és mint ilyen, gyakorolja az ország területén fekvő összes erdők, kopárterületek és természeti emlékek felett a főfelügyeletet és kormányzati ellenőrzést.

3. §.

Az ország területét m. kir. erdőigazgatósági kerületekre, — a m. kir. erdőigazgatóságok területét pedig m. kir. erdőhivatali kerületekre kell felosztani.

A m. kir. erdőigazgatóság kerülete több vármegyei, esetleg városi törvényhatóság területére terjedhet ki.

A m. kir. erdőhivatal kerülete nem lehet nagyobb, mint amekkora terület felett az erdőgazdasági teendők közvetlen ellátását egy erdőmérnök a melléje rendelt segédszeméllyel együtt teljesíteni képes.

4. §.

A m. kir. erdőigazgatóság:

- a) vezeti az állam tulajdonában levő, valamint az állami ellátásra utalt erdők, kopárterületek és természeti emlékek igazgatási és gazdasági ügyeinek intézését;
- b) gyakorolja a közvetlen állami erdőfelügyeletet a kerületéhez tartozó összes erdők, kopárterületek és természeti emlékek felett;
- c) teljesíti mindazt, amit törvény vagy a földművelésügyi miniszter hatáskörébe utal.

A m. kir. erdőigazgatóság személyzete: az erdőigazgató, annak helyettese, az erdőfelügyelők, az erdőrendező, a szükséges tiszti és segédszemélyzet és az erdőigazgatóság mellé rendelt számvevőség.

5. §.

Az erdőigazgatóság a kerületében levő összes erdők, kopárterületek és természeti emlékek felett az állami erdőfelügyeletet, valamint a m. kir. erdőhivatalok működésének irányítását és ellenőrzését az erdőfelügyelők útján gyakorolja.

Az erdőfelügyelők székhelyét, valamint az erdőigazgatóság kerületén belül az erdőfelügyelők működésének területét — az illetékes erdőigazgatóság javaslata alapján — a földművelésügyi miniszter jelöli ki.

6. §.

Az erdőfelügyelők a helyszínen ellenőrzik a felügyeletük alá tartozó erdőkre, — kopárterületekre, — természeti emlékekre nézve a törvények, a rendeletek, hatósági intézkedések, valamint az érvényben levő ideiglenes és rendszeres gazdasági tervek vagy kopárjavítási tervek rendelkezéseinek végrehajtását.

Ha feladatuk teljesítése közben erdőhatósági beavatkozást igénylő cselekményt vagy mulasztást tapasztalnak, a helyszínen azonnal megteszik a szükséges intézkedéseket; tapasztalataikról és tett intézkedéseikről a m. kir. erdőigazgatóságnak jelentést tesznek.

Az az erdőfelügyelő, aki a vármegye székhelyén teljesít szolgálatot — illetőleg akit ezzel a földművelésügyi miniszter megbíz — a jelen törvényben az erdőigazgatóságok hatáskörébe utalt feladatok ellátása mellett, egyúttal a vármegyei és a vármegye területén fekvő városi törvényhatóságok területeire nézve a közgazgatási bizottságok hatáskörébe utalt ügyekben véleményt ad, javaslatot vagy jelentést tesz. Az erdőfelügyelőnek az erdészetet is érdeklő ügyekben —

amennyiben a törvény kifejezetten másként nem intézkedik — fellebbezési joga van.

7. §.

A m. kir. erdőhivatalok feladata az állam tulajdonában levő, valamint az állami ellátásra utalt erdők, kopárterületek és természeti emlékek erdőgazdasági tennivalóinak közvetlen ellátása.

A m. kir. erdőhivatalok, a hatáskörükbe utalt gazdasági teendők intézésén kívül, őrködnek a kerületükben levő összes erdők, kopárterületek és természeti emlékek felett, és közreműködnek az állami erdőfelügyelet gyakorlásánál.

A m. kir. erdőhivatalok személyzete egy-egy erdőmérnökből és a melléje rendelt személyzetből áll.

A m. kir. erdőhivatalok a m. kir. erdőigazgatóságoknak vannak alárendelve.

8. §.

A m. kir. erdőigazgatóság és a m. kir. erdőhivatal személyzete őrködik a felett, hogy kerületében az érvényben levő erdészeti törvények határozatai és azok végrehajtására vonatkozó rendeletek, valamint a közigazgatási bizottságoknak rendelkezései pontosan végrehajtsanak. Ennek a feladatnak teljesítéséhez minden erdőbirtokos köteles megengedni, hogy a m. kir. erdőigazgatóság és a m. kir. erdőhivatal személyzetének az állami erdőfelügyelet gyakorlásával megbízott tagjai a tulajdonukban levő erdőt, kopár területeket és természeti emlékeket, a tulajdonos vagy alkalmazottjainak értesítése mellett — rendkívüli esetekben a nélkül is, — bármikor bejárják, hogy meggyőződést szerezhessenek azok állapotáról, valamint arról, hogy a megállapított gazdasági tervek mindenben betartatnak-e, és hogy törvénybe vagy hatósági rendeletbe ütköző eljárás az erdőkben nem történik-e. Megkeresésükre a tulajdonosok az állami erdőfelügyelet és ellenőrzés céljából szükséges

adatokat rendelkezésre bocsátani és szóbeli felvilágosításokat megadni kötelesek.

9. §.

A m. kir. erdőigazgatóságok és a m. kir. erdőhivatalok személyzetének létszámát, fizetési osztályát és javadalmazását az állami költségvetés állapítja meg.

II. FEJEZET.

Az államerdészeti műszaki és gazdasági segédszolgálat és az erdővédelem szerveiről.

10. §.

Az állami erdőmérnökök feladatainak teljesítése körében felmerülő, kisebb fokú szakismeretet igénylő, műszaki és gazdasági segédszolgálatot, és egyben az erdőőri tennivalókat az erdészeti segédszemélyzet látja el.

Az erdőőrzés ellátására, a szükséghez képest, erdészeti felvigyázók is alkalmaztatnak.

11. §.

A külső szolgálatot teljesítő erdészeti segédszemélyzet szolgálati szempontból a m. kir. erdőhivatalnak, — fegyelmi szempontból pedig a m. kir. erdőigazgatóságnak van alárendelve.

III. FEJEZET.

A jogorvoslatokról.

12. §.

A m. kir. erdőhivatal véghatározatai ellen a m. kir. erdőigazgatósághoz, — a m. kir. erdőigazgatóság véghatározatai ellen pedig a m. kir. földművelésügyi miniszterhez fellebbevitelnek van helye.

Fellebbvitellel élhetnek, a véghatározat közlését követő naptól számított 15 nap alatt az érdekelt felek és hivatalok.

A jogorvoslatokra nézve egyébként az 1901 : XX. törvény cikk irányadó.

IV. FEJEZET.

Átmeneti rendelkezések.

13. §.

Az ebben a törvényben említett m. kir. erdőhivatalok és m. kir. erdőigazgatóságok szervezésével és életbeléptetésével, az 1879 : XXXI. t.-c. alapján szervezett kerületi királyi erdőfelügyelőségek, — az 1898. XIX. t.-c. alapján szervezett m. kir. állami erdőhivatalok és m. kir. járási erdőgondnokságok, továbbá az állam tulajdonában levő erdők, kopárterületek és természeti emlékek gazdasági ügyeit intéző erdészeti hivatalok teendőit alsó fokon a m. kir. erdőhivatalok, középső fokon a m. kir. erdőigazgatóságok látják el.

V. FEJEZET.

Záró határozatok.

14. §.

E törvény életbelépésével az 1898 : XIX. t.-c. 8—10. §-ai és az 1879 : XXXI. t.-c. 28., 30., 34. és 35. §-ai hatályukat veszítik.

15. §.

Ezt a törvényt a földművelésügyi miniszter hajtja végre.

A végrehajtás céljából szükséges szabályokat és az átmeneti szabályokat — amennyiben ezek a végrehajtással megbízott más miniszter ügykörét is érintik

velük egyetértve — a földművelésügyi miniszter rendelettel állapítja meg.

Rendeleteit a szükséghez képest ugyanilyen módon kiegészítheti, módosíthatja vagy hatályon kívül helyezheti.

16. §.

E törvény életbelépésének idejét a földművelésügyi miniszter rendelettel állapítja meg.

XIX. TÖRVÉNYCIKK

az alföldi erdők telepítéséről és a fásításokról.

◀Kihirdetése elrendeltetett 1923. évi április hó 21-én. — Kihirdettetett az Országos Törvénytár-ban 1923. évi április hó 25-én.▶

I. FEJEZET.

Az erdőtelepítések és a fásítások helyének kijelöléséről.

1. §.

A magyar Alföld mezőgazdasági termelésének előmozdítása, — továbbá az egészségügyi és klimatikus viszonyok megjavítása érdekében, — valamint a lakosság faszükségletének fedezése céljából a magyar Alföldet magukba foglaló törvényhatóságokba, és pedig: Békés-, Hajdú-, Jásznagykún-Szolnok-, Szabolcs vármegyékbe, Arad-, Bács-Bodrog-, Bereg-, Bihar-, Borsod-, Csanád-, Csongrád-, Heves-, Pest-Pilis-Solt-Kiskún-, Szatmár-, Torontál-, Ung- és Zemplén vármegyéknek a magyar Alföldhöz tartozó síkvidékű részeibe kebelezett szolgabírói járások és rendezett tanácsú városok, továbbá Baja-, Debrecen-, Hódmezővásárhely-, Kecskemét- és Szeged törvényhatósági joggal felruházott városok területén tervszerű elosztással erdőket kell tele-

píteni és facsoportokat — szélfogókat — vagy fasorokat kell létesíteni.

A beerdősített területeket erdőkként, a többi fásításokat gazdasági fásításokként kell állandóan fenntartani.

2. §.

Erdőtelepítésre elsősorban azokat a földrészleteket kell kijelölni, amelyek más gazdasági művelésre nem alkalmasak, vagy csak nagy költséggel volnának ily célra alkalmassá tehetőek.

Elsősorban tehát a szél által mozgásba hozható futóhomok, a silány homokos, szikes földrészletek és az ilyen ártéri területek, valamint a csak aránytalan nagy költséggel megjavítható vadvizes területek jelölendők ki beerdősítésre, illetve befásítására.

A futóhomokkal borított területek kijelölésénél legfontosabb az a cél, hogy az erdők elhelyezésével a futóhomokot a szél a gazdasági művelés és a közegészség nagy kárára mozgásba ne hozhassa. Ennek a célnak megfelelően kell tehát az erdőtelepítésre vonatkozó kijelölési terveket elkészíteni. Azokon a mezőgazdaságilag művelt földeken pedig, amelyeknek csak kisebb foltokban laza szerkezetű homoktalaját a szél mozgásba hozhatja, és a homokot elhordhatja, a teljes beerdősítés helyett célszerű elhelyezéssel facsoportokat, illetőleg a mozgóhomok szélein szélfogókat, fasorokat kell létesíteni. A birtokosnak egy tagban 50 kat. holdnál nagyobb szántóföldjét vagy legelőjét, — illetőleg 20 kat. holdnál nagyobb rétjét vagy kaszálóját fasorokkal kell beszegélyezni. A fasorral való beszegélyezést a művelési ágak (rét, szántó, legelő), valamint a birtoknak a rajta áthaladó gazdasági utakkal való tagoltsága szerint kialakult szélein kell végrehajtani.

A helyi körülmények által indokolt esetekben a földművelésügyi miniszter a birtokos kérelmére megengedheti, hogy a fasorok helyett a körülszegélyező

birtoktagok legalább 2 (kettő) 0/0-án egy tagban vagy megosztva erdőt telepítsen. Az alföldi tanya belsőségeket minden esetben fasorokkal kell beszegélyezni.

A gazdasági fásításoknál, főleg az utak mentén, ha a talaj minősége megengedi, gyümölcsfák telepítésére is figyelemmel kell lenni.

A telepítendő erdők helyének megválasztásánál és a gazdasági fásítások kijelölésénél ügyelni kell arra is, hogy a telepítendő erdők és a gazdasági fásítások gondos és tervszerű elhelyezésével az alföldi szeleknek a gazdaságilag sokféleképen és annyira káros ereje megtörjék.

Az alföldi erdők kijelölésénél mindezen kívül figyelemmel kell lenni a már meglévő erdőkre és fás területekre, és arra, hogy ott, ahol annak leküzdhetetlen akadályai nincsenek, az erdők lehetőleg összefüggő erdőttesteket alkossanak, és rendszeres gazdaság üzésére is alkalmasak legyenek.

Gazdasági fásításoknak a szomszéd birtokossal közös határon való végrehajtásánál a szomszédos viszonyok e kérdésre vonatkozó rendezéséhez minden törvényhatóság a helyi szokások és gyakorlat figyelemében tartásával szabályrendeletet alkot, amelyet az igazságügyminiszterrel egyetértőleg a földművelésügyi miniszter hagy jóvá. Ha a szabályrendeletet valamely törvényhatóság záros határidő alatt el nem készíti, úgy a kérdést a földművelésügyi miniszter az igazságügyi miniszterrel egyetértőleg rendeletileg szabályozza.

3. §.

Ha valamely város vagy járás területén a 2. §. második bekezdése alapján beerdősítendő területek nincsenek, vagy ha az ilyen területek a már meglévő erdőkkel együtt akár mennyiségüknél, akár elhelyezésüknél fogva az 1. és 2. §-ban meghatározott célok megvalósítását eléggé nem biztosítanak, akkor első sorban a beerdősítésre önként felajánlott területeket kell a hatóság határozata szerint beerdősíteni; ha pedig

még ezután is mutatkozik hiány, akkor nyilvánvalóan fennforgó országos érdek esetén a község (város) tulajdonában levő, vagy kivételesen más korlátolt forgalmú ingatlanoknak, végső esetben pedig más nagyobb földbirtoknak e célra szükséges részére mondható ki az erdősítési kötelezettség. A legutóbbi kategóriánál azonban csak annak legfeljebb 10⁰/o-a erejéig mondható ki.

4. §.

A m. kir. erdőhivatal — a helyi viszonyok gondos mérlegelésével, és az érdekelt birtokosok, valamint helyi erdő- és mezőgazdasági érdekképviselőitek meghallgatásával — kerületéről kijelölési tervet készít, amelyben véleményt nyilvánít arra nézve, hogy kerületében hol és milyen kiterjedésben szükséges erdőt telepíteni, illetőleg gazdasági fásítást létesíteni.

5. §.

A kijelölési tervet a m. kir. erdőhivatal a járás főszolgabírájához (város polgármesteréhez) teszi át, aki azt a község házában 30 napi közzemlére téteti ki, tárgyalására határnapot tűz ki, a kitételről és a tárgyalás napjáról az érdekelteket egyénenkint azzal a figyelmeztetéssel értesíti, hogy esetleges észrevételeiket a tárgyalás napjáig a község előljáráságánál (városi tanácsnál) írásban is előterjeszthetik.

Ha a kijelöléssel község (város) ingatlana vétetnék igénybe, a kijelölés kérdésében a község képviselőtestülete (törvényhatósági bizottság) illetékes nyilatkozni.

6. §.

A m. kir. erdőhivatal a járás főszolgabírájától (város polgármesterétől) visszaérkezett kijelölési tervet 2 példányban, az összes tárggyiratokkal együtt, megokolt javaslat kíséretében a m. kir. erdőigazgatósághoz terjeszti be; — ez pedig felülvizsgálja és az Erdőgazdasági Kamara (amennyiben felállítatik) és a Mezőgaz-

dasági Kamara véleménye kíséretében saját javaslatával együtt a földművelésügyi miniszterhez terjeszti fel.

A kijelölés kérdésében a földművelésügyi miniszter véglegesen határoz.

7. §.

Az erdőtelepítésre kijelölt területek az 1920. XXXVI. t.-c. 83. §-a I. bekezdésének hatálya alá esnek.

8. §.

Azoknak a kisbirtokosoknak, akiknek mezőgazdasági földje közérdekből egészen vagy olyan mértékben jelöltetett ki erdőnek, hogy a visszamaradó birtokrészen okszerűen nem lehet gazdálkodni, az 1920. XXXVI. t.-c. rendelkezései szerint az Országos Földbirtokrendező Bíróság megfelelő ingatlant juttat a vagyonváltság fejében természetben leadott földekből, vagy a község (város) tulajdonában levő ingatlanokból.

9. §.

A kijelöléssel kapcsolatos munkálatokat a jelen törvény életbelépésétől számított 5 éven belül a földművelésügyi miniszter saját közgegeivel állami költségen teljesíti.

Minden tulajdonos vagy birtokos tűrni köteles, hogy birtokát a kijelöléssel megbízott állami közegek akadálytalanul bejárhassák, azon a szükséges mérési és talajvizsgálási munkálatokat háborítatlanul végezzék, és a szükséges mérési jeleket felállítsák.

10. §.

A tulajdonosok vagy birtokosok a felállított és nekik a helyszínén átadott felmérési és egyéb jeleket megőrizni kötelesek.

A kijelölési, mérési és talajvizsgálási munkálatokkal kapcsolatban netán okozott károkat az állam az érdekelt tulajdonosoknak vagy birtokosoknak megtéríti.

Az eljárást a földművelésügyi miniszter rendelettel állapítja meg.

II. FEJEZET.

Az erdősítésre kijelölt területek gazdasági tennivalóinak ellátásáról és a fásításokkal kapcsolatos feladatokról.

11. §.

A beerdősítésre kijelölt területek határait a m. kir. erdőhivatal a kijelölés jogerőre emelkedése után a helyszínén a törvényhatósági szabályrendeletnek megfelelő, tartós határjelekkel megjelöli; egyúttal közli az érdekelt birtokossal az elrendelt gazdasági fásításokat, és azoknak helyeit a helyszínén szintén megjelöli. A beerdősítésre kijelölt ingatlan tulajdonosa a határkijelölésnél felmerült dologi költségeket viselni s a határjeleket lehetőleg jókarban fenntartani, illetőleg időnkint szükség szerint megújítani köteles.

12. §.

Az erdőtelepítésre kijelölt területeket a jóváhagyott erdősítési terv rendelkezései szerint, a birtokos meghallgatásával, a birtokos anyagi erejéhez mérten megállapított határidő alatt be kell erdősíteni, és rendszeres gazdasági terv szerint kell használni; a gazdasági fásításokat pedig a fásítási terv rendelkezései szerint a megszabott határidő alatt kell létesíteni, és azután a megállapított előírások szerint akként kell használni, hogy rendeltetésüknek állandóan megfeleljenek.

13. §.

Az erdősítési és fásítási terveket, valamint a rendszeres gazdasági terveket is — a tulajdonos kívánságainak lehető figyelembevételével és a helyi viszonyok gondos mérlegelésével — államerdészeti közegek állami költségen készítik el.

Az elkészített erdősítési, fásítási és rendszeres gazdasági terveket az érdekelt tulajdonosoknak vagy birtokosoknak be kell mutatni abból a célból, hogy az érdekeikre sérelmesnek vélt intézkedések ellen észre-

vételeiket írásban vagy a helyszínen előszóval megtehessek. A terveket azután a tulajdonos vagy birtokos észrevételeivel együtt, jóváhagyás végett, a m. kir. erdőigazgatóság útján a földművelésügyi miniszterhez kell felterjeszteni.

14. §.

A jóváhagyott erdősitési vagy fásítási tervben elrendelt telepítés végrehajtása és a telepített erdő további ápolása és fenntartása a birtokos kötelessége.

Ha valamely község (város) az erdősitési vagy fásítási kötelességének eleget nem tesz, a munkálatokat a község (város) terhére az állam hajtja végre. Ha pedig más tulajdonost vagy birtokost terhel a mulasztás, akkor az erdősitésre kijelölt területet az a község (város), amelynek határában a terület fekszik, megválthatja, amely esetben a munkálatok végrehajtásának költségei természetesen a községet (várost) terhelik. Ha azonban a község (város) a megváltási jogot gyakorolni nem kívánja, vagy ha csupán gazdasági fásításról van szó, a munkálatokat a birtokos terhére az állam teljesíti. A megváltás a földbirtok helyesebb megoszlását szabályozó 1920 : XXXVI. t.-c. rendelkezései szerint történik; az állam által végrehajtott munkálatok költségei pedig közadók módjára hajtandók be a birtokostól.

15. §.

Az alföldi erdők telepítését és a gazdasági fásítások létesítését az állam, a földművelésügyi miniszteri tárca költségvetésének terhére, a m. kir. erdőigazgatóság javaslata alapján, a következő kedvezményekkel mozdítja elő:

1. az alföldi erdőtelepítés vagy fásítás sikerének biztosítása érdekében az állam költségén kísérleti telepeket létesít, talajvizsgálatokat, talajvizmegfigyeléseket saját közegeivel végeztet, és a kísérletekhez, felvételekhez szükséges berendezések költségeit viseli;

2. az erdőtelepítéshez vagy fásításhoz szükséges csemetemennyiséget indokolt esetekben mérsékelt áron, vagy díjmentesen bocsátja rendelkezésre ;

3. az állami ellátásba vett befásított területekre kivetett kezelési járulékot mérsékeli, vagy a birtokos kedvezőtlen anyagi helyzetének beigazolása esetén teljesen elengedi.

16. §.

A jelen törvény alapján beerdősített terület az azon telepített erdő főhasználatáig földadómentes.

Az adókötelezettség beálltát, a földművelésügyi miniszter véleményének meghallgatása után, a pénzügyminiszter állapítja meg.

17. §.

Az alföldi erdőtelepítéseket saját határában a község (város) a következő szolgáltatásokkal köteles előmozdítani :

1. a község tulajdonában lévő alkalmas területből állami csemetekertek céljaira megfelelő részt köteles a m. kir. erdőigazgatóság rendelkezésére bocsátani ;

2. azokhoz a teendőkhöz, amelyeket a birtokosok helyett az állam teljesít, a szükséges munka és fuvarerőről, kivéve az állami csemetekertek telepítéséhez, műveléséhez és felügyeletéhez szükséges munka- és fuvarerőt, továbbá az erdészeti alkalmazottak elszállásolásáról — a hatóság által megállapított napi fuvar és kézinapszámbérek, illetőleg elszállásolási díjak vagy lakbérek megtérítése ellenében — gondoskodni köteles.

III. FEJEZET.

Vegyes rendelkezések.

18. §.

A jelen törvény alapján erdősítésre kijelölt területeket a földművelésügyi miniszternek a kijelölésre

vonatkozó határozata után az erdők törzskönyvében, a többi fásításokat pedig a gazdasági fásítások törzskönyvében kell nyilvántartani.

19. §.

Az, aki a kijelölési munkával megbízott állami közegeket munkájuk sikeres elvégzésében akadályozza, vagy azokat valótlan adatok szolgáltatásával megtéveszteni igyekszik, továbbá az a tulajdonos vagy birtokos, aki a jelen törvényben előírt kötelességének a kitűzött időig saját hibájából eleget nem tesz — amennyiben cselekménye súlyosabb büntetőjogi beszámítás alá nem esik — erdőrendészeti áthágást követ el és 100.000 koronáig, visszaesés esetében 200.000 koronáig terjedhető pénzbírsággal sújtható.

A pénzbírság $\frac{4}{5}$ része az Országos Erdei Alapot, $\frac{1}{5}$ része pedig annak a községnek beteg- vagy szegényalapját illeti, amelynek határában fekszik az a terület, amelyre nézve az áthágást elkövették.

20. §.

A m. kir. erdőhivataloknak, a m. kir. erdőigazgatóságoknak és az Erdőgazdasági Kamaráknak megszervezéséig a jelen törvény szerint teljesítendő feladatokat a m. kir. állami erdőhivatalok, a közigazgatási bizottság gazdasági albizottsága, illetőleg a földművelésügyi miniszter látják el.

21. §.

Ezt a törvényt a földművelésügyi miniszter a belügyi, az igazságügyi és a pénzügyi miniszterrel egyetértőleg hajtja végre.

A végrehajtás céljából szükséges szabályokat a törvény végrehajtásával megbízott miniszterek a maguk ügykörében, és amennyiben azok más miniszter ügykörét

is érintik, az utóbbinak hozzájárulásával, rendelettel állapítják meg.

22. §.

A törvény életbelépésének idejét a földművelésügyi miniszter rendelettel állapítja meg.

XX. TÖRVÉNYCIKK

az Országos Erdei Alapról.

(Kihirdetése elrendeltetett 1923. évi április hó 21-én. — Kihirdettetett az »Országos Törvénytár«-ban 1923. évi április hó 25-én.)

I. FEJEZET.

Általános rendelkezések.

1. §.

Az Országos Erdei Alap közérdekű erdészeti célok előmozdítására szolgál.

2. §.

Az Országos Erdei Alap jövedelmei a következők :

1. az erdőrendészeti áthágások eseteiben befolyó pénzbírságok négyötöd része ;

2. az 1901:XX. t.-c. 23. §-ának 4. bekezdése értelmében a földművelésügyi tárca céljaira fordítandó összegnek az erdei kihágásokra eső hányadrésze ;

3. az alap költségén kiadott szakmunkák jövedelmei ;

4. azok az összegek, amelyek az 1884:XXVI. és 1913:XXXIII. t.-c.-ben foglalt felhatalmazás alapján eladott ingatlanokért, továbbá az úrbéri elkülönítés, arányosítás, tagosítás, telepítés, feldarabolás, határkiigazítás vagy kisajátítás során értékesített, avagy a törvényhozás külön intézkedése alapján eladott vagy elcserélt állami erdőkért időnkint befolyznak ;

5. az 1904 : XIV. t.-c. 13. §. 4. m) pontjában foglalt rendelkezéssel az erdővásárlási alap gyarapítására engedélyezett 5,000.000 korona ;

6. a törvényes rendelkezések útján az Országos Erdei Alap céljának vagy az alap rendeltetésének megfelelő céloknak előmozdítására rendelt, vagy önkéntes adományok útján felajánlott összegek, valamint a Magyarországi Faértékesítő Hivatal tiszta jövedelme ;

7. az alap gyümölcsözőleg elhelyezett pénzeinek kamatai.

3. §.

Az alap jövedelmei a következő közcélok előmozdítására szolgálnak :

1. az ország erdőgazdaságának fejlesztésére, erdőtelepítések és fásítások előmozdítására ;

2. az erdészeti tudomány és szakirodalom előmozdítására, valamint az erdészeti szakismeretek terjesztésére, és az erdészeti kísérleti ügy fejlesztésére ;

3. az erdőrendészeti intézkedésekkel kapcsolatos kiadások ama részének előlegezésére vagy fedezésére, melyet az érdekeltek helyett — törvényes rendelkezések alapján — az államkincstár előlegez vagy visel ; továbbá az erdőrendészeti áthágás miatt megindított eljárás, illetőleg a hivatalból üldözendő erdei kihágások miatt folyamatba tett rendőri büntető eljárás költségeinek fedezésére abban az esetben, ha a felmerült költségek be nem hajthatók, vagy ha az erdőrendészeti hatóság vagy a rendőri büntető bíróság az eljárást jogerősen megszüntette, vagy a terheltet jogerősen felmentette ;

4. az állami erdőbirtokok kiegészítésére alkalmas erdőrészeknek, valamint erdészeti érdekeket szolgáló ingatlanoknak, kopár, illetőleg kopárosodó, vagy vízmosásos avagy futóhomok-területeknek és erdőbirtokossági arányrészeknek megszerzésére.

Az Országos Erdei Alap terhére vásárolt ingatlanok és erdőbirtokossági arányrészek az államnak —

az alap jövedelmeztetésére szolgáló — tulajdonát képezik.

4. §.

Az Országos Erdei Alap évi kiadásait és bevételeit az állami költségvetésben a földművelésügyi tárca »Állami erdészeti igazgatás« címénél különrovat alatt kell előirányozni, és olyképen kell megállapítani, hogy az évi kiadások végösszege az illető évi bevételek végösszegének megfelelően. Ennek az egyenlegnek úgy az állami költségvetésben, mint az állami zárószámadásban való biztosítására az alap kiadásai közt »Az alap tőkéjének gyarapítása« elnevezéssel külön alrovatot kell nyitni, amely alrovaton mindenkor olyan összeget kell előirányozni és elszámolni, amely összeggel az előirányozott, illetőleg (a zárószámadásban) a tényleg befolyt bevételek végösszege az alap rendeltetésszerű évi szükségletére előirányozott, illetőleg (a zárószámadásban) a tényleg lerótt kiadások végösszegét meghaladja.

5. §.

Az Országos Erdei Alap tőkevagyonát a földművelésügyi miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértve kezeli és helyezi el gyümölcsözőleg. Ezt a tőkevagyonot érinteni nem szabad. Felhatalmaztatik azonban a földművelésügyi miniszter, hogy a pénzügyminiszter hozzájárulásával kivételesen a tőkevagyonot is igénybe vehesse a következő célokra:

a) kopárok, futóhomokterületek és erdőbirtokossági arányrészek, valamint erdészeti érdekeket szolgáló egyéb ingatlanok megszerzésére, továbbá kopár fásítások és az alföldi erdősítések munkálatainak költségeire akkora összeg erejéig, amekkora az illető év költségvetésében fedezetet nem talál;

b) erdők és erdőbirtokossági arányrészek megvásárlására akkora összeg erejéig, amekkora összeg erre a célra az igénybevételt közvetlenül megelőző költség-

vetési évben elő volt irányozva, de nem lett kiutalványozva, és így a költségvetési év végén a tőkevagyon gyarapítására lett elszámolva;

c) az évi kezelésben fedezetet nem talált összeg erejéig annak a hiánynak fedezésére, amely a költségvetési évben a miatt állott elő, mert az alap bevétele fejében befolyt összegek a teljesített kiadások összegét el nem érték.

A földművelésügyi miniszter az e szakaszban foglalt felhatalmazás alapján tett intézkedéséről a törvényhozásnak jelentést tenni köteles.

6. §.

Azok a költségek, amelyeket az államkincstár — a fennálló törvényes rendelkezések értelmében — az érdekelt erdőbirtokosok terhére hivatalból elrendelt munkálatok teljesítése fejében az érdekeltek helyett az Országos Erdei Alapból előlegezett, valamint ezeknek késedelmi kamatai olyan köztartozások, amelyeket az ingatlan mindenkori tulajdonosától az ingatlant terhelő egyenes állami adók módjára kell behajtani. Az ingatlan bírói elárverezése esetében ennek a köztartozásnak a jogerőre emelkedett árverés napjától esedékes részletei az árverési vevőt térhelik. A köztartozásnak az árverés napját megelőzőleg esedékessé vált, három évnél nem régibb időről hátralékban levő részleteit az árverési vételárból minden más törvényes elsőbbséggel nem bíró, akár bekebelezett, akár be nem kebelezett követelés előtt kell kielégíteni.

Az előbbi bekezdésben említett köztartozásokról kiállított hátraléki kimutatás végrehajtható közokirat.

Az ingatlan mindenkori tulajdonosa személyesen is felel azokért az összegekért, melyek addig járnak le, míg az ingatlannak ő a tulajdonosa.

II. FEJEZET.

Vegyes rendelkezések.

7. §.

Az 1884 : XXVI. t.-c. 1. §-a alapján eladott erdők faállományáért e törvény életbelépéséig befolyt, még fel nem használt összegeket az idézett rendelkezés alapján elvállalt, még fennálló tartozások törlesztésére kell fordítani. Erre a célra kell fordítani az 1904 : XIV. t.-c. 13. §-ának 4. m) pontjában az erdővásárlási alap céljaira engedélyezett hitelnek e törvény életbelépéséig még fel nem használt részét is. E leszámolás után mutatkozó felesleget vagy hiányt az Országos Erdei Alap javára vagy terhére kell bevételként vagy kiadásként elszámolni. Ennek megtörténte után az 1884 : XXVI. törvénycikk hatályát veszti.

8. §.

Az 1913 : XXXIII. t.-c. 1. és 4. §-ában engedélyezett ingatlaneladásokból és cserékből a jelen törvény életbelépése után befolyó összegeknek azt a részét, amelyet az 1913 : XXXIII. t.-c. 6. §-ában foglalt rendelkezés szerint az 1884 : XXVI. t.-c. értelmében az erdővásárlási alapon, illetőleg külön alapon kellene kezelni, az Országos Erdei Alap javára kell bevételként elszámolni.

9. §.

A jelen törvény életbelépésével az 1879 : XXXI. t.-c. ötödik címe (208—209. §.) hatályát veszti.

10. §.

Ahol korábbi jogszabály a 7. vagy 9. §. rendelkezései szerint hatályát vesztő törvényre vagy törvényszakaszra hivatkozik, ott ennek a törvénynek megfelelő rendelkezését kell érteni.

11. §.

A jelen törvényt a földművelésügyi miniszter hajtja végre, aki a törvény végrehajtásához szükséges rendelkezéseket, amennyiben más miniszter ügykörét is érintik, vele egyetértve, rendelettel állapítja meg.

12. §.

A jelen törvény életbelépésének idejét a földművelésügyi miniszter rendelettel állapítja meg.

XXI. TÖRVÉNYCIKK

az erdőbirtokhitelről.

(Kihirdetése elrendeltetett 1923. évi április hó 21-én. — Kihirdettetett az »Országos Törvénytar«-ban 1923. évi április hó 25-én.)

1. §.

A kötvények kibocsátására jogosult hazai pénzüntézetek az 1897:XXXII. t.-c. 2. §-ában felsorolt követeléseken felül az említett törvény hatálya alá tartozó kötvényeket, a jelen törvény rendelkezései szerint keletkezett olyan követelések alapján is kibocsáthatnak, amelyeknek biztosítására az erdőbirtokon jelzálogjog van bekebelezve, feltéve hogy e követeléseknek tőkeösszege a telekkönyvben esetleg bejegyzett előző tehertételekkel együtt nem haladja meg a jelzálogul lekötött erdő talaja és faállománya együttes értékének (3. §.) 60⁰/o-át.

2. §.

Erdőtulajdonos az 1. §. szerint nyújtható kölcsönt csak akkor vehet fel, ha aláveti magát az erdőhasználatra vonatkozó alábbi korlátozásoknak, és ezt a telekkönyvbe is bejegyezteti. A telekkönyvi bejegyzést az erdőtulajdonos kérelmére lehet elrendelni.

3. §.

Ha az erdőtulajdonos a hitelt a jelen törvény rendelkezései értelmében kívánja igénybe venni, vagy valamely pénzintézet az 1. §. alapján kötvények kibocsátására alapul szolgáló követelésképen kíván hitelt folyósítani, a jelzálogul lekötendő erdő értékét okleveles erdőmérnökkel kell megállapíttatni és az értékelést felülvizsgálás és az érték végleges megállapítása végett a földművelésügyi miniszterhez kell felterjeszteni.

Ha az erdőhasználatot hatóságilag megállapított és jóváhagyott üzemterv szabályozza, az értékeléshez az erdő üzemtervét és gazdasági térképét is mellékelni kell. Ha az erdőhasználatot ilyen tervek nem szabályozza, a használatokat — figyelemmel a hitelező és az erdőtulajdonos érdekeire — az érték felülvizsgálata kapcsán a földművelésügyi miniszter szabja meg.

4. §.

Ha az erdőtulajdonos a jelen törvényből folyó korlátozásoknak magát alávetette, a földművelésügyi miniszter az erdő értékelését felülvizsgálja, a helyes értéket megállapítja, továbbá megállapítja azt is, hogy az erdőből az okszerű gazdálkodás elvei szerint évenként mennyi fatömeget lehet kihasználni, egyúttal a kölcsönrel terhelendő erdőgazdaságot saját közegeivel fokozottabban ellenőrizteti, és intézkedik az iránt, hogy az erdőtulajdonos az erdőhasználatot az okszerűség arányain túl igénybe ne vehesse, hanem csupán az okszerű és tartamos gazdaságnak megfelelő fatermést használhassa ki.

5. §.

Ha az erdőtulajdonos a kölcsön felvétele alkalmával kikötött feltételeknek eleget nem tesz, vagy a földművelésügyi miniszter megállapítása szerint a birtokos gazdálkodása folytán a kölcsön törlesztése kétségessé válik, az állam a jelzálogul lekötött erdőt a kölcsön

visszafizetésének idejéig, a birtokos költségére állami ellátásba veheti. Az ilyen erdőnek állami ellátásba vételét az említett okok alapján a hitelező pénzüintézet is kérheti.

Az első bekezdés szerint állami ellátásba vett erdők bevételei az állam részéről kijelölt pénztárba folynak be. Az ekként befolyt bevételeket első sorban a közterheknek, az erdőgazdasággal kapcsolatos kiadásoknak és a kölcsön esedékes részleteinek kifizetésére kell fordítani. Az erdőtulajdonos rendelkezésére csak a jövedelem fennmaradt részét lehet bocsátani.

6. §.

Ez a törvény kihirdetésének napján lép életbe; ezt a földművelésügyi miniszter, az igazságügyminiszter és a pénzügyminiszter hajtja végre, és a végrehajtáshoz szükséges részletes szabályokat mindegyikük a maga ügykörében rendelettel állapítja meg.

XXII. TÖRVÉNYCIKK

a Hágában 1912. évi január hó 23-án kötött »Nemzetközi ópiumegyezmény« becikkelyezéséről.

(A trianoni békeszerződés 230. cikke értelmében a békeszerződés megerősítő okiratának letételéről szóló jegyzőkönyv az ópiumegyezmény megerősítő okiratának letétele gyanánt is tekintendő.)

(Kihirdetése elrendeltetett 1923. évi május hó 28-án. — Kihirdettetett az »Országos Törvénytar«-ban 1923. évi június hó 2-án.)

1. §.

A Hágában 1912. évi január hó 23-án megkötött nemzetközi ópiumegyezmény ezennel a magyar állam törvényei közé iktattatik.

(Eredeti francia szöveg):

Convention Internationale de l'opium.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse ; au nom de l'Empire Allemand ; le Président des États-Unis d'Amérique ; Sa Majesté l'Empereur de Chine ; le Président de la République Française ; Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande et des Territoires Britanniques au-delà des mers, Empereur des Indes ; Sa Majesté le Roi d'Italie ; Sa Majesté l'Empereur du Japon ; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas ; Sa Majesté Impériale le Schah de Perse ; le Président de la République Portugaise ; Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies ; Sa Majesté le Roi de Siam,

désirant marquer un pas de plus dans la voie ouverte par la Commission Internationale de Shanghai de 1909 ;

résolus à poursuivre la suppression progressive de l'abus de l'opium, de la morphine, de la cocaïne ainsi que des drogues préparées ou dérivées de ces substances donnant lieu, ou pouvant donner lieu, à des abus analogues ;

considérant la nécessité et le profit mutuel d'une entente internationale sur ce point ;

convaincus qu'ils rencontreront dans cet effort humanitaire l'adhésion unanime de tous les États intéressés ;

ont résolu de conclure une Convention à cet effet, et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, à savoir :

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse :

Son Excellence M. Félix de Müller, Son conseiller intime actuel, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à la Haye ;

